

F. t. L. om Ægteskab.

ad § 123.

Medens Udkastet af 1913 § 73 kun i et meget begrænset Omfang aabnede Adgang til efter Skilsmissen eller Separationen at angribe de Aftaler af økonomisk Natur, som Ægtefællerne havde truffet i Forbindelse dermed, har baade den norske Lov af 31. Maj 1918 § 59 og den svenske af 12. November 1915, Kap. VI., § 26, hjemlet en almindelig Adgang til inden en vis Frist at faa saadanne Aftaler omstødte, naar de maa erkendes for aabenbart ubillige, i Sverige dog med Forbehold af, at Aftalen ikke er truffet i Separationstiden. En saadan almindeligere Adgang til at faa ubillige Aftaler kulkastede, vil ogsaa være mest stemmende med nærværende Forslags § 48 (Udkast 1918 § 10) og med det til Grund for Aftalelovens § 31 liggende almindelige Princip. Kommissionsudkastet er derfor af Kommissionen selv foreslaaet ændret paa dette Punkt.

ad § 126.

Efter Sammenarbejdelsen af de to Udkast skal det særlig bemærkes, at Betydningen af nærværende Bestemmelse bliver den, at naar to separerede Ægtefæller genoptager Samlivet, bliver det, som ved Bodelingen er tilfaldet hver af dem eller som de senere har erhvervet, vedkommenes Gifteeje. De bliver altsaa praktisk set stillede, sam om de igen har indgaaet Ægteskab.

ad Kap. XVI. (Udk. 1913, Kap. VII).

Da Retsplejeloven af 11. April 1916 vil være traadt i Kraft inden dette kan blive Tilfældet med nærværende Lovforslag, er der visse Bestemmelser i Udkast af 1913, som er overflødige, hvorfor de er udeladt i Forslaget, medens andre har maattet ændres noget. Dette gælder §§ 85, 87, 88, 89, 91, 94 og 97. Det er der-

hos fundet rettest, at Behandlingen af Ægteskabssager altid foregaar for lukkede Døre, og Straffen for uberettiget Offentliggørelse i saadanne Sager er det fundet nødvendigt at skærpe. Endelig er Reglen om Udelukkelse af Oprejsningsbevilling i Ægteskabssager undergivet en vis Begrænsning. Tilføjelsen til § 181 er foranlediget ved Ændringerne i §§ 106 og 108.

ad §§ 165 og 174.

Det er fundet bedst stemmende med Ægteskabets borgerlige Karakter at henlægge Mæglingen til en verdslig Myndighed, hvortil man har foretrukket Overøvrigheden eller efter dennes Bemyndigelse Politimesteren, og i Retsager Dommeren. For en gejstlig Mægling er der ikke Plads ved Ægteskabets Opløsning, naar dets Indstiftelse ikke mere sker ved en kirkelig Handling. Denne Ændring har Kommissionen ikke tiltraadt.

ad § 182.

Denne Bestemmelse er under Hensyn til de i Kommissionsudkastet af 1918 givne nye Regler om Ægtefællers Raadighed over deres Formue af Kommissionen foreslaaet ændret saaledes, at den kan anvendes af hver af Ægtefællerne, og dette Forslag er her taget til Følge.

ad § 190.

Naar den gifte Kvinde faar Raadighed over hele sin indbragte Formue, har man ment, at hun bør have samme Adgang til Næringsvirksomhed som Enker, fraskilte og ugifte Kvinder, og der foreslaas derfor her i Loven indført en Bestemmelse herom.

Det svenske Udkast af 1918 har endnu ikke været underkastet Prøvelse af det svenske Lagråd. Om dettes Prøvelse af Udkastet af 1913 henvises til Bilag 3, hvis Ændringer i det væsentlige er fulgte.